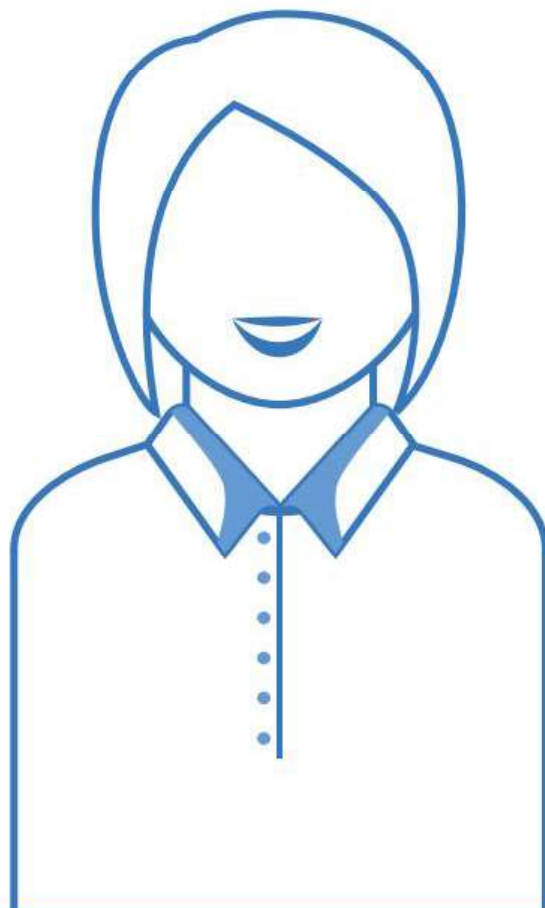

Εφ - τυχιομένοι
μαζί, δίφθοοχοι!

Εφ – τυχιωμένοι μαζί, δίφθογγοι¹!

Το **υ** και στο **αυ** και στο **ευ** μετατρέπεται σε **β** όταν ακολουθεί φωνήεν ή ηχηρό σύμφωνο² και **φ** όταν ακολουθεί άηχο σύμφωνο³. Για τους φυσικούς ομιλητές των ελληνικών, αυτός και ο παρακάτω κανόνας είναι αυτονόητοι.

Παραδείγματα:

Αύγουστος	ακούγεται	Άβγουστος
αύριο	ακούγεται	άβριο
ευλογία	ακούγεται	εβλογία
εύρωστος	ακούγεται	έβρωστος

αστροναύτης	ακούγεται	αστρονάφτης
ευτυχία	ακούγεται	εφτυχία
ευχαριστώ	ακούγεται	εφχαριστώ
Ποηλυδέυκης	ακούγεται	Ποηλυδέφκης

Το **υ** στο **ευ**, δεν προφέρεται όταν ακολουθεί **β** ή **φ**, γίνεται δηλαδή άφωνο⁴.

Εύβοια	ακούγεται	Έβοια
ευφορία	ακούγεται	εφορία
ευφράδεια	ακούγεται	εφράδεια
ευφυής	ακούγεται	εφυής

¹ Εδώ έχουμε πραγματικά δύο φθόγγους, *αβ*, *αφ*, *εβ*, *εφ* –εκτός από τα άφωνα– αν και ως δίφθογγοι ορίζονται πια οι συνδυασμοί φωνηέντων *αη*, *αϊ*, *οη*, *οϊ*.

² *γ*, *β*, *δ*, *μπ*, *ντ*, *γκ*, *γγ*, *ζ*, *τζ*, *η*, *μ*, *ν*, *ρ*.

³ *κ*, *π*, *τ*, *χ*, *φ*, *θ*, *σ*, *τσ*.

⁴ Ειδικά στις λέξεις που το *φ* ακολουθεί τη δίφθογγο, δίνουμε αδιόρατα λίγο περισσότερο χρόνο στο *φ*, π.χ. *εφφορία*, *εφφυής*.